

xy

SĄD OKRĘGOWY W TORUNIU
SĄD GOSPODARCZY

VI Wydział Gospodarczy
87-100 Toruń, ul. Piekary 51
00057/1193

t SI (5 6 i 61 -05-531 fr. x '56; 555-57-06
Nr s'Kr. poczt. 1 85

Sygn. akt VI Ga 102/13

POSTANOWIENIE

Dnia 21 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Zbigniew Krepski (spr.)

Sędziowie SO Marek Lewandowski, SO Jakub Rusiński

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Kwiatkowska

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2013r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy ze skargi Miejskiego Zakładu Komunikacji w Toruniu sp. z o.o. w Toruniu

ppży uczestnictwie Otobus sp. z o.o. w Tarnowie

j *1

nac skutek skargi skarżącego od orzeczenia o kosztach postępowania odwoławczego

/./

zawartego w pkt 2 (drugim) wyroku Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 9 lipca

2013 r., sygn. akt KIO 1518/13

postanawia

1. oddalić skargę;
2. zasądzić od skarżącego na rzecz uczestnika kwotę 600,00 zł (sześćset) złotych tytułem kosztów postępowania wywołanego skargą

k

'Zr

Ne erygtaele właściwe oea»is>
Ze zgodność

*/

/

Kierownika Sekretariatu
Sekretarz oądowv
Ma Igorz t ,r, R_a rabas?

Sygn. akt VI Ga 102/13

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 9 lipca 2007 r., sygn. akt KIO 1518/13, Krajowa Izba Odwoławcza, po rozpoznaniu odwołania wniesionego przez wykonawcę Otobus sp. z o.o. w Tarnowie w postępowaniu prowadzonym przez Miejski Zakład Komunikacji w Toruniu sp. z o.o. w Toruniu w pkt 1. uwzględnił odwołanie w zakresie zarzutu pierwszego i nakazał zamawiającemu Miejskiemu Zakładowi Komunikacji w Toruniu sp. z o.o. w Toruniu dokonanie zmiany pkt. III.2.9. Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia poprzez dokonanie możliwości zaoferowania zbiornika na paliwo wykonanego ze stali nierdzewnej; w pkt 2.2 zaliczył w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15.000 zł uiszczonej przez wykonawcę Otobus sp. z o.o. w Tarnowie tytułem wpisu od odwołania, a w pkt 2.3. zasądził od zamawiającego na rzecz odwołującego Otobus sp. z o.o. w Tarnowie kwotę 16.800 zł stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione z tytułu uiszczonego /

Z <' •

wpisu od odwołania oraz wynagrodzenia pełnomocnika (k.38). 'o

W obszernym uzasadnieniu Krajowa Izba Odwoławcza dokonała oceny podniesionych w odwołaniu dwóch zarzutów wykonawcy, z których jeden dotyczył postawionych wymagań co do zbiornika paliwa, a drugi co do wymagań konstrukcji szkieletowej autobusu i ostatecznie uwzględniła jedynie zarzut dotyczący wymogu zaoferowania autobusu ze zbiornikiem z tworzywa sztucznego. Orzekając o kosztach postępowania odwoławczego Izba, biorąc pod uwagę, że tylko jeden z zarzutów odwołania został uwzględniony i kierując się zasadą miarkowania kosztów w zakresie kosztów zastępstwa procesowego strony przed KIO przyznała pełnomocnikowi odwołującego zwrot połowy kwoty żadanego wynagrodzenia.

O kosztach postępowania orzekła stosownie do wyniku na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 ustawy Prawo zamówień publicznych oraz w oparciu o przepisy § 3 pkt la) i 2b) rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (k.39-43).

Z powyższym rozstrzygnięciem w zakresie pkt 2 nie zgodził się zamawiający, który we wniesionej skardze wniósł o:

I. zmianę pkt 2 zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie skargi i:

- 1) zaliczenie w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwoty 15.000 zł uiszczonej przez wykonawcę Otobus sp. z o.o. w Tarnowie tytułem wpisu od odwołania;
- 2) zasądzenie od zamawiającego na rzecz odwołującego Otobus sp. z o.o. w Tarnowie kwoty 9.300 zł stanowiącej koszty postępowania odwoławczego poniesione z tytułu uiszczonego wpisu od odwołania oraz wynagrodzenia pełnomocnika;
- 3) obciążenie pozostałymi kosztami postępowania w kwocie 7.500 zł odwołującego Otobus sp. z o.o. w Tarnowie;

II. obciążenie odwołującego kosztami postępowania skargowego.

Zaskarżonemu wyrokowi zamawiający zarzucił:

- 1) naruszenie prawa materialnego tj. art. 192 ust. 9 i 10 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (tekst jedn. Dz. U. z 2010 r., Nr 113, poz. 759 z późn. zm., dalej jako upzp) w związku z § 3 pkt 1a i 2b rozporządzenia Rady Ministrów

„z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od \ odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich ' 3 rozliczania (Dz. U. Nr 41, poz. 238, dalej jako rozporządzenie) poprzez jego błędną J wykładnię i niewłaściwe zastosowanie polegające na bezpodstawnym przyjęciu, że
z skoro tylko jeden z zarzutów odwołującego został uwzględniony przez Izbę to

zamawiający, który wygrał w części obowiązany jest zwrócić odwołującemu wysokość całego uiszczonego wpisu od odwołania tj. kwotę 15.000 zł;

- 2) naruszenie prawa materialnego tj. art. 192 ust. 9 i 10 upzp w związku z § 3 pkt 1a i 2 b oraz § 5 ust. 4 rozporządzenia poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie polegające na bezpodstawnym przyjęciu, że zasada odpowiedzialności za wynik obejmuje jedynie koszty zastępstwa procesowego i nie obejmuje wpisu od odwołania;

- 3) naruszenie prawa materialnego tj. art. 192 ust. 10 upzp w związku z § 5 ust. 4 rozporządzenia poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie polegające na nie rozliczeniu wpisu od odwołania stosownie do zasad odpowiedzialności za wynik sprawy, podczas gdy przepis normujący zasadę odpowiedzialności za wynik sprawy miał zastosowanie w niniejszej sprawie, bowiem tylko jeden z zarzutów podniesionych w odwołaniu został uwzględniony przez KIO, odwołujący wygrał jedynie w 50%.

W uzasadnieniu skargi zamawiający szerzej omówił podniesione powyższe zarzuty (k.46-52).

W odpowiedzi na skargę odwołujący wniósł o jej odrzucenie jako nie opłaconej stosownie do art. 373 k.p.c. w związku z art. 34 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, ale z ostrożności procesowej wniósł również o jej oddalenie w całości w uwagi na bezzasadność skargi oraz wniósł o zasądzenie na jego rzecz od skarżącego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu toczącym się na skutek skargi wniesionej przez skarżącego (k.65-67).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarga nie zasługuje na uwzględnienie, a podniesione w niej zarzuty są chybione.

Chybiony jest również wniosek odwołującego o odrzucenie skargi, gdyż została ona w terminie i w prawidłowej kwocie opłacona.

Na wstępie należy podkreślić, iż w świetle art. 192 ust. 9 upzp rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego jest obowiązkowym elementem wyroku oraz postanowienia kończącego postępowanie odwoławcze.

Regulacja kosztów w postępowaniu odwoławczym została rozproszona i zawarta nie tylko w powołanym w skardze art. 192 ust. 9-10 upzp, ale także w art. 186 ust. 6 upzp oraz aktach wykonawczych, do których wydania delegacje zostały przewidziane w art. 198 upzp, przy czym zasadnicze znaczenie posiada powołane również w skardze rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobie ich rozliczenia (Dz. U. nr 41, poz. 238). Powyższe przepisy ustawy Prawo zamówień publicznych oraz rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów nie znają instytucji częściowego uwzględnienia odwołania i w konsekwencji proporcjonalnego rozkładu kosztów postępowania odwoławczego pomiędzy jego stronami; dlatego też, jak trafnie podnosi odwołujący w odpowiedzi na skargę, uwzględnienie jednego zarzutu skutkuje uwzględnieniem odwołania nawet jeżeli pozostałe zarzuty nie zostały uwzględnione. Na mocy art. 192 ust. 10 upzp uczestnicy postępowania odwoławczego ponoszą jego koszty stosownie do jego wyniku. Nie ma zatem potrzeby do sięgania przez analogię do odpowiednich przepisów kodeksu postępowania cywilnego o kosztach procesu, gdyż postępowanie przed Krajową Izbą Odwoławczą ma w tym zakresie swoje regulacje. Z drugiej strony trzeba jednak wskazać, iż przepis art. 192 ust. 10 upzp oznacza, że obowiązuje w nim, tak jak w procesie cywilnym,

zasada odpowiedzialności za wynik procesu, według której koszty postępowania obciążają ostatecznie stronę "przegrywającą" sprawę (por. art. 98 § 1 k.p.c.). Jest przy tym całkowicie obojętne, czy strona przegrała proces z przyczyn czysto formalnych, czy też dlatego, że jej żądanie było niezasadne. Ta kompleksowa regulacja zasad rozliczania kosztów ponoszonych przez uczestników postępowania i strony postępowania odwoławczego znalazła się w postanowieniach § 5 cytowanego wyżej rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobie ich rozliczenia. W związku z wprowadzeniem tak szczególnej regulacji nieaktualny stał się obecnie pogląd wyrażany w stanie prawnym obowiązującym pod rządami poprzedniej ustawy o zamówieniach publicznych z 1994 r., iż możliwe jest potrącenie kosztów postępowania, zgodnie z zasadą kompensaty, jeżeli odwołanie zostanie uwzględnione tylko w części (tak też Jarosław Jerzykowski w komentarzu do art. 192 ust. 9 i ust. 10, LEX 2007). W ocenie Sądu nie ma zatem racji skarżący, iż możliwe jest stosunkowe rozdzielenie kosztów postępowania w razie częściowego uwzględnienia odwołania przez Krajową Izbę Odwoławczą. W konsekwencji

ęą^arte w wyroku KIO postanowienie o kosztach postępowania odwoławczego nie narusza

.'/

wskazanych w petitum skargi przepisów Prawa zamówień publicznych i rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobie ich rozliczenia.

Reasumując, mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd Okręgowy na podstawie art. 198 f ust. 2 upzp oddalił skargę jako bezzasadną.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 391 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i art. 99 k.p.c. w zw. z art. 198 f ust. 5 upzp.

Przeciwnik skargi poniósł koszty w postaci wynagrodzenia pełnomocnika będącego radcą prawnym w wysokości minimalnej przewidzianej w § 6 pkt 4 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1

rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U., nr 163, poz. 1349 ze zm.). y..; g\ Ne erygleele wleclwe o»di»is>

Ze zgeiność

Kierownika Sekretariatu

Sekietaiż óądowy

ikPcc.

Matfor>i;n Hnmbasz